

A KÚRIA mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.V.35.432/2014/9.szám

A Kúria a dr. Horváth M. Gábor Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Horváth M. Gábor ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Posztós Mónika Amarilla jogtanácsos által képviselt alperes ellen helyi adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2014. február 21. napján kelt 25.K.32.644/2013/12. számú ítélete ellen a felperes által 13. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán eljárva - nyilvános tárgyaláson - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 25.K.32.644/2013/12. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 75.000 (hetvenötezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

A felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperes nonprofit típusú alapítvány, környezetvédelmi tevékenységet végez, részére a 195981/1-195981/25 hrsz. alatti, az ingatlan-nyilvántartásban „kivett építési terület”, illetve „kivett magánút” megjelölésű ingatlanokra az önkormányzati adóhatóság a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény (a továbbiakban: Htv.) 2011. december 31-ig hatályos 3. § (2) bekezdésére alapítottnan adómentességet biztosított.

A 2012. január 1. napjától hatályos Htv. 3. § (2) bekezdése értelmében azonban a mentesség már csak abban az adóévben illetve meg az adóalanyt, amelyet megelőző adóévben folytatott vállalkozási tevékenységéből származó jövedelme (nyeresége) után sem bel-, sem külföldön adófizetési kötelezettsége nem keletkezett. Az építmény- és telekadóban a (2) bekezdés szerinti mentesség - az ott felsorolt

adóalanyok számára - csak az alapító okiratban, alapszabályban meghatározott alaptevékenység kifejtésére szolgáló épület és telek után járt. E feltételek meglétéről az adóalanynak írásban kellett nyilatkoznia az adóhatóságnak.

A felperes 2012. március 4-én nyújtott be a telekadó tekintetében bevallásait, de ezekben nem tüntette fel az ingatlanok méretét, és úgy nyilatkozott, hogy „adókötelezettsége megszűnt” 2012. január 1. napjával, és a Htv. 20. § (2) bekezdésének a) pontja alapján adómentesség illeti meg. Ezt azzal indokolta, hogy az ingatlanjai korábban futballpályaként funkcionáltak, ezeket zöld gyepként művelték, és a terület kaszálását folyamatosan elvégezteti. Hivatkozott arra is, hogy a volt futballpálya 2011. december 31-ig is olyan gyepel borított felület volt, amely a rendszeres kaszálással mezőgazdaságilag került hasznosításra.

Az elsőfokú adóhatóság a felperesnél 2007-2012. adóévekre telekadó tekintetében adókötelezettség megállapítására irányuló bevallások utólagos vizsgálatára vonatkozó ellenőrzést rendelt el.

A revízió eredményeként hozott elsőfokú határozatban az adóhatóság 2007-2011. évekre a felperes terhére, illetve javára adókülönbözetet nem állapított meg, 2012. évre mindösszesen 6.043.112 Ft adóhiányt írt elő, adóbírságot nem szabott ki, 180.797 Ft késedelmi pótlékot számított fel.

Az alperes a 2013. április 22. napján kelt határozatában az elsőfokú határozatot - kiegészített jogi indokolással - helybenhagyta. Érdemi döntését a Htv. 3.§-ára, 17. §-ára, 19.§-ára, 20.§ (1)-(2) bekezdésre, 52. § 5., 12., 16., 54. pontjaira, az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 99. § (1) és (2) bekezdéseire alapította. Határozatát azzal indokolta, hogy a földterületek telekadó tárgyát képezik és a felperes nem bizonyította az adómentesség törvényi, illetve jogszabályi feltételeinek fennállását, az adókötelezettség tekintetében „közömbös, hogy más ágazati jogszabályok milyen joghatást fűznek az adott ingatlan rendeltetéséhez”.

A felperes keresetében az adóhatósági határozatok hatályon kívül helyezését és az elsőfokú adóhatóság új eljárásra kötelezését kérte.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Jogi álláspontja a következő volt:

Az alperes határozata a kereset által vitatott körben megalapozott és jogoszerű döntést tartalmaz.

A felperes által hivatkozott kaszálás nem mezőgazdasági művelés, nem meríti ki a mezőgazdasági tevékenység fogalmát. A felperes 2012. évre nem tudta igazolni az ingatlanok mezőgazdasági művelés

alatt állását, ezért javára, mezőgazdasági művelésre tekintettel, adómentesség nem állapítható meg. A Htv. 20. § (2) bekezdés a) pontja alapján nem szűnt meg felperes telekadó adónemre vonatkozó adókötelezettsége, ezért 2012. évre megalapozottan és jogszerűen került sor az adókülönbözlet megállapítására.

A felperesnek, érvelésével ellentétben, nem a revízió során, hanem a bevallással egyidejűleg kellett volna megtennie a Htv. 3. § (3) bekezdése szerinti együttes feltételeknek megfelelő nyilatkozatát. Az adóhatóság vizsgálhatja az adómentesség fennállását, amelyre az adózó a bevallásában hivatkozik, nincs kötve az adózó nyilatkozatának tartalmához. Az alperes határozatában, a felperes érvelésével ellentétben, megjelölte, hogy az adómentességet mely törvényhely alapján kell a felperesnek igazolnia. A felperes az adóhatóság felhívásának nem tett eleget, nem csatolta alapító okiratát, ennek következményeit, az Art. 99. § (2) bekezdése alapján, viselnie kell.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérte megváltoztatását, adómentességének megállapítását, vagy a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság utasítását új eljárásra, új határozat hozatalára. Érvelése szerint a jogerős ítélet nem felel meg a termőföldről szóló 1994. évi LV. törvény (Ttv.) 3. § k) pontjának, az Art. 86.§ (1) bekezdésének, 97. §-ának, a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 163. §(3) bekezdésének, a Htv. 3. § (2) bekezdésének, 20. § (2) bekezdés a) pontjának.

Az alperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Kúria teljes körűen osztja az elsőfokú bíróság jogi álláspontját, ezért annak megismétlése nélkül, a felperes felülvizsgálati kérelmében előadottakra figyelemmel, csupán a következőkre mutat rá:

Adójogi jogviszonyokban keletkezett viták elbírálására az adójogi jogviszonyra irányadó eljárási és anyagi jogi jogszabályi rendelkezések az irányadók. Az Art. 99. § (1) és (2) bekezdése értelmében az adózó köteles az adóhatósággal együttműködni, és ha adómentesség illeti meg, akkor ezt neki kell okirattal vagy más megfelelő módon bizonyítani. A felperes ezért tévesen hivatkozott az Art. 86.§ és 97.§-ában foglaltak megsértésére.

Az ingatlanok 2012. évben nem álltak mezőgazdasági művelés alatt. A felperest az adómentesség kizárólag abban az esetben illethette volna meg, ha az együttes törvényi feltételek fennállásáról bevallásával egyidejűleg nyilatkozott volna, de nem így járt el

(Htv. 3 §.(2)-(3) bekezdései).

Utal a Kúria az elsőfokú bírósággal egyezően arra is, hogy a Ttv. 3. § k) pontja szerinti mezőgazdasági tevékenység: a növénytermesztés, a kertészet, az állattenyésztés, a halászat, a haltenyésztés, a szaporítóanyag termesztés, a vadgazdálkodás, az erdőgazdálkodás és a vegyes gazdálkodás. Tekintettel arra, hogy a felperes saját nyilatkozata szerint is kizárólag a „gyeppel borított felület (futballpálya)” gyommentesítő kaszálását végezte, illetve végeztette el a perrel érintett ingatlanokon, az előzőekben ismertetettekre figyelemmel, alaptalanul hivatkozott mezőgazdasági tevékenységre, illetve mezőgazdasági hasznosításra. A felperes továbbá a közhiteles ingatlan nyilvántartásba bejegyzett adatokkal szemben sem ajánlott fel ellenbizonyítást, tehát semmi nem támasztja alá, hogy a perrel érintett ingatlanok mezőgazdasági művelési ágba tartoznának és ténylegesen is mezőgazdasági művelés alatt állnának. A felperes a perben sem igazolta, a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján eljárva, hogy az ingatlanok a Htv. 20.§ (2) bekezdés a) pontja alá tartoznának. A perrel érintett ingatlanok a Htv. 17.§-a, 52.§ 16. pontja értelmében telekadó tárgyat képezik.

A kifejtettekre figyelemmel a Kúria azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelem által vitatott körben megfelel a jogvita eldöntésére irányadó adójogi jogszabályi rendelkezéseknek, ezért a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperes a Pp. 270. § (1) bekezdése, továbbá a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a felülvizsgálati perköltség megfizetésére.

A felülvizsgálati eljárási illetékre vonatkozó ítéleti rendelkezések a személyes költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14.§-ában foglaltakon alapul.

Budapest, 2015. május 28.

Dr. Lomnici Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Kárpáti Magdolna sk. előadó bíró, Dr. Kurucz Krisztina sk. bíró